

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516217261
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1516217261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predseda senátu JUDr. Branislav Král a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Alena Roštárová v spore žalobcu: JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., so sídlom Námestie Slobody 10, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 904, zastúpený JUDr. Tomášom Plankom, advokátom, Námestie Slobody 10, 811 06 Bratislava proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Petržalka, so sídlom Kutlíkova 17, 852 12 Bratislava, IČO: 00 603 201, zast. Plechlo & Partners s.r.o. advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 15, o zaplatenie 629,59 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 15C/222/2016-325 zo dňa 23.02.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 15C/222/2016 - 325 zo dňa 23.02.2018, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 23.02.2018 č.k. 15C/222/2016-325 súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 629,59 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 05.12.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Žalobou podanou na súd dňa 13.12.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 629,59 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z tejto istiny od 05.12.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania, titulom úhrady odmeny za právne služby, ktoré žalovanému vyúčtoval faktúrou č. 96112016, splatnou dňa 4.12.2016. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalobca v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 6C 593/2015 právne zastupoval žalovaného, ktorý si v postavení navrhovateľa uplatňoval zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 8.845,26 EUR s prísl. voči odporcovi - Edite Ondrejčíkovej. Žalobca zastupoval žalovaného na základe plnej moci, písomne udelenej žalovaným. Uvedené súdne konanie bolo skončené právoplatným platobným rozkazom, ktorým súd žalovanému priznal nárok na zaplatenie žalovanej istiny 8.845,26 EUR s príslušenstvom a žalovaného zaviazal tiež na povinnosť zaplatiť súdny poplatok a nahradiť trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 629,59 EUR. Za poskytnuté právne služby, zastupovanie v konaní 6C 593/2015, vystavil žalobca žalovanému faktúru na sumu 629,59 EUR, ktorú žalovaný v lehote splatnosti 04.12.2016, ani do dňa podania žalobného návrhu neuhradil, ani žalobcovi nevrátil.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení žalobu pokladal za predčasnú a nedôvodnú a žiadal žalovaný nárok zamietnuť. Dôvodil tým, že žalovaný je jediným spoločníkom spoločnosti Bytový podnik Petržalka,

s.r.o. (ďalej len "BPP"), ktorý uzatvoril so žalovaným Mandátnu zmluvu zo dňa 17.12.2008, účinnú od 01.01.2009, v zmysle ktorej mu žalobca poskytoval okrem iných zmluvne dojednaných povinností aj služby uvedené v čl. 3 ods. 2 zmluvy, a to vymáhanie pohľadávok na nájomnom a preddavkoch na plnenia spojené s užívaním bytu upomínaním a súdnou cestou. Žalobca uzatvoril dňa 01.8.2012 Zmluvu o poskytovaní právnych služieb s BPP na dobu určitú v trvaní jedného roka, následne po jej uplynutí dňa 02.08.2013 uzatvoril žalobca s BPP ďalšiu Zmluvu o poskytovaní právnych služieb na dobu dvoch kalendárnych rokov, po uplynutí ktorej dňa 03.08.2015 uzatvoril tretiu Zmluvu o poskytovaní právnych služieb na ďalšie dva kalendárne roky. Výpoveďou zmluvy o poskytovaní právnych služieb, uzatvorenej dňa 03.08.2015, vypovedal žalobca (správne BPP) dňa 27.11.2015 túto zmluvu, platnosť zmluvy skončila 31.12.2015. Žalovaný nepopieral skutočnosť, že žalobca mu poskytol právne služby tak, ako ich žalobca opísal, avšak má za to, že žalobcovi nárok na vyplatenie odmeny ešte nevznikol, nakoľko medzi procesnými stranami sporu došlo konkludentne k uzavretiu zmluvy, a to zmluvy príkaznej, súčasťou ktorej bola aj dohoda, že žalovaný vyplatí žalobcovi trovy právneho zastúpenia len v prípade, že tieto budú v exekučnom konaní vymožené alebo dobrovoľne uhradené dlžníkom, jedná sa o identické dojednania aké je dohodnuté v mandátnej zmluve. Je zrejmé, že vzhľadom na previazanosť žalovaného a BPP obidve zmluvy, t.j. mandátna zmluva medzi žalovaným a BPP a príkazná zmluva medzi stranami sporu úzko súvisia, príkazná zmluva je odvodená od mandátnej zmluvy a príkazná zmluva by bez existencie mandátnej zmluvy vôbec nevznikla. Žalobca teda poskytol právne služby pre BPP na základe Zmluvy o poskytovaní právnej služby a konkludentne pristúpil na režim tejto zmluvy v časti nároku na náhradu trov konania u príkazných zmlúv, a tak aj konal počas celej doby spolupráce. Dohodu o príkaznej zmluve vzhľadom na jej ústnu formu vie žalovaný preukázať obchodnou praxou, resp. obchodnou zvyklosťou medzi stranami sporu, ktorú nie je možné ani prehliadnuť ani ignorovať, pretože sa jedná takmer o tri a pol ročnú obchodnú prax medzi stranami sporu. Počas celej doby trvania právneho vzťahu medzi stranami sporu došlo k opakovanému plneniu zo strany žalovaného v prospech žalobcu po vymožení pohľadávok, žalobcovi boli trovy právneho zastúpenia uhrádzané priamo exekútorom. Žalobca od začiatku zmluvného vzťahu so žalovaným nikdy nežiadal úhradu trov právneho zastúpenia v jednotlivých súdnych sporoch priamo od žalovaného, vždy žiadal vyplatiť tieto trovy priamo od exekútora, a to až po ich vymožení. Žalobca bol s tým teda uzročený, po celý čas trvania zmluvného vzťahu akceptoval túto dohodu bez výhrad, nenamietal túto obchodnú prax či obchodnú zvyklosť, vždy čakal na vymoženie trov právneho zastúpenia exekútorom. Až následne, keď žalovaný ukončil spoluprácu so žalobcom, začal sa žalobca v rozpore s dobrými mravmi a so základným princípom advokátskej etiky domáhať vyplatenia všetkých, i nevymožených trov právneho zastúpenia.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný ako samosprávna územná jednotka - nepodnikateľ, udelil žalobcovi - podnikateľovi s predmetom podnikania - poskytovanie právnych služieb plnomocenstvo podľa § 31 ods. 1 OZ na podanie návrhu na začatie súdneho konania a na zastupovanie žalobcu v celom súdnom konaní. Právny vzťah uzatvorený medzi procesnými stranami, a to udelenie plnomocenstva zo strany žalovaného žalobcovi, treba posudzovať ako vzťah obchodno-právny, s poukazom na ust. § 261 ods. 2 ObZ, nakoľko sa jedná o záväzkový vzťah medzi mestskou časťou, týkajúci sa zabezpečovania verejných potrieb a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Verejnou potrebou treba pritom rozumieť potrebu týkajúcu sa všetkých obyvateľov, ako aj potrebu, na ktorej je záujem z hľadiska určitej územnej oblasti alebo obce, potreby v určitých vecných oblastiach a úsekoch, na ktorých je všeobecne uznávaný záujem. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C 593/2015 išlo o nárokovanie pohľadávky, ktorú možno považovať za majetok Mestskej časti Petržalka, teda majetok obecný, išlo zo strany žalobcu o poskytnutie právnej služby žalovanému vo veci zabezpečovania verejných potrieb. Rovnako v súlade s čl. 80 ods. 1 písm. c) Štatútu hlavného mesta Slovenskej republiky, podľa ktorého sú mestské časti povinné majetok Bratislavy zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať v prospech rozvoja Bratislavy a jej obyvateľov, najmä sú povinné používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi, išlo v danom prípade o poskytovanie takej právnej služby žalobcom žalovanému, ktorá sa zároveň týkala vlastnej prevádzky subjektu verejného práva. Udelením plnomocenstva žalovaného, ktoré žalobca prijal, došlo medzi stranami k uzavretiu príkaznej zmluvy podľa § 724 a nasl. OZ (resp. mandátnej zmluvy podľa § 566 a nasl. ObZ, ktorá je typom príkaznej zmluvy). Predmetom tejto zmluvy je záväzok žalobcu zastupovať žalovaného v súdnom konaní a záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi odmenu, ak tento splní svoj záväzok. Ďalej bolo preukázané a medzi stranami nie je sporné, že žalobca svoj záväzok na základe udeleného plnomocenstva splnil. V konaní sp. zn. 6C 593/2015 podal za žalovaného návrh na začatie konania, konanie bolo skončené

právoplatným platobným rozkazom. Je nesporné, že žalobca v tomto konaní vykonal dva právne úkony, o čom svedčí aj rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze. Vzhľadom na skutočnosť, že procesné strany reálne neuzavreli dohodu o odmene žalobcu za poskytnuté právne služby ani dohodu o splatnosti odmeny, žalobcovi ako advokátovi prináleží tarifná odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Udelené plnomocenstvo zo strany žalovaného sa týkalo konkrétneho súdneho konania, po právoplatnom ukončení ktorého vznikol žalobcovi oprávnený nárok na odmenu za poskytnuté právne služby, a to aj vtedy, keď by žalovaný nebol úspešný, avšak v danom konaní mu boli trovy priznané súdom ako úspešnej procesnej strane. Žalobca po skončení súdneho konania správne vypočítal odmenu vo faktúre č. 96112016 (ktorej výšku žalovaný nenamietal) a určil splatnosť odmeny do 04.12.2016. Splatnosť odmeny podľa názoru tak nastala po právoplatnom skončení súdneho konania (30.4.2016), resp. v lehote určenej žalobcom vo vystavenej faktúre. Keďže žalovaný v lehote splatnosti odmenu nezaplatil, súd ho na splnenie tejto povinnosti zaviazal a uložil mu povinnosť zaplatiť odmenu vo výške 629,59 EUR. Súd neprijal právnu argumentáciu žalovaného spočívajúcu v tom, že žalobca poskytol právne služby pre BPP na základe Zmluvy o poskytovaní právnej služby a konkludentne pristúpil na režim tejto zmluvy v časti nároku na náhradu trov konania u príkazných zmlúv, a to ústnou formou, v súlade s obchodnou praxou a obchodnými zvyklosťami, že mandátna zmluva medzi žalovaným a BPP a príkazná zmluva medzi stranami sporu úzko súvisia, že žalobcovi nárok na vyplatenie odmeny ešte nevznikol, nakoľko medzi procesnými stranami sporu došlo konkludentne k uzavretiu príkaznej zmluvy, súčasťou ktorej bola aj dohoda, že žalovaný vyplatí žalobcovi trovy právneho zastúpenia len v prípade, že tieto budú v exekučnom konaní vymožené alebo dobrovoľne uhradené dlžníkom (čo neplatí v zmluve o PPS z 03.08.2015). Skutočnosť, že žalovaný je jediným spoločníkom BPP je v súvislosti s právnym vzťahom uzavretým medzi procesnými stranami (plnomocenstvo) irelevantná; argumentácia, že spolu súvisia mandátna zmluva uzavretá medzi žalovaným a BPP a príkazné zmluvy, uzavreté medzi BPP a žalobcom neobstojí, nakoľko mandátna zmluva sa nijakým spôsobom netýka vzťahu medzi procesnými stranami v predmetnom konaní. Účastníkom zmluvného vzťahu v prípade mandátnej zmluvy žalobca nebol, teda mu ani nemohli vniknúť žiadne povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, vrátane nároku žalobcu na odmenu za poskytnuté právne služby pri zastupovaní žalovaného v súdnom konaní. Rovnako právne neobstojí žalovaným prezentovaná súvislosť medzi mandátnou zmluvou a zmluvami o poskytovaní právnych služieb, a to vzhľadom na skutočnosť, že ide o rôzne právne subjekty, ktoré tieto zmluvy uzatvárali, zo znenia zmlúv o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP jednoznačne vyplýva, že klientom žalobcu nie je žalovaný, ale tretia osoba - BPP. Zmluva o poskytovaní právnych služieb uzavretá medzi žalobcom a BPP dňa 03.08.2015 neobsahuje záväzok žalobcu ako advokáta vykonávať akékoľvek činnosti pre žalovaného, alebo pre iný tretí subjekt, absentuje v nej akákoľvek dohoda o plnení v prospech tretej osoby. V súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C 593/2015 žalobca právne ako advokát zastupoval žalovaného v súdnom spore o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení, v ktorej boli jasne uvedené podmienky zmluvného vzťahu medzi procesnými stranami a ktorá neobsahovala žiadnu dohodu o odmene za právne služby ani dohodu o tom, kedy súdom priznaná odmena má byť žalobcovi vyplatená. Tvrdenie žalovaného, že malo prísť ku konkludentnému uzavretiu príkaznej zmluvy medzi procesnými stranami, resp. konkludentnému pristúpeniu na režim zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi žalobcom a BPP, súd vyhodnotil ako zjavne účelové, nemajúce oporu v žiadnom ustanovení zákona o advokácii, takýto právny názor nemožno prijať. Žalobca nemal uzatvorenú zmluvu o poskytovaní právnych služieb so žalovaným ale s BPP, uvedené subjekty nemožno dávať do súvislosti v danom spore z hľadiska rovnakých právnych následkov len preto, že žalovaný je jediným spoločníkom BPP, nemožno preto ani akýmkoľvek spôsobom prenášať podmienky zmluvného vzťahu uzavretého medzi žalobcom a BPP do zmluvného vzťahu uzavretého medzi žalobcom a žalovaným. Plná moc udelená žalovaným zo dňa 14.10.2015 je samostatným právnym úkonom, nesúvisí s právnymi úkonmi uzavretým v minulosti medzi žalovaným a BPP (mandátna zmluva) ani s právnymi úkonmi uzavretými medzi žalobcom a BPP (zmluvy o poskytovaní právnych služieb). Žalobca si uplatnil svoj nárok voči žalovanému na základe faktúry č. 96112016, splatnej dňa 04.12.2016, ktorú žalovaný v lehote splatnosti žalobcovi neuhradil. Súd priznal žalobcovi zákonný ročný úrok z omeškania z priznanej žalovanej istiny odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenej faktúry, ako prvého dňa omeškania až do zaplatenia. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 724, § 725, § 730 ods.1, § 731, § 31 ods.1 a 2, § 33b ods.1 písm. a) OZ, podľa § 261 ods.2, § 566 ods.1 a 2, § 568 ods. 3 ObZ, podľa § 24 ods. 1,3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa § 10 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

5. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP a to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalovaný má za to, že Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008, ktorú uzavrel so spoločnosťou BPP predstavuje právny vzťah, na základe ktorého žalovaný poveril BPP zabezpečením vymáhania pohľadávok, ktoré žalovaný eviduje voči svojim dlžníkom z titulu neuhradenia nájomného a preddavkov na plnenia spojené s užívaním bytu, a to formou upomínania ako aj vymáhanie súdnou cestou. Žalovaný ponechal na uvážení spoločnosti BPP, či predmetné služby pre žalovaného zabezpečí samostatne alebo na uvedené využije tretí subjekt - advokáta. Za účelom zabezpečenia svojich zmluvných povinností vyplývajúcich spoločnosti BPP z Mandátnej zmluvy, BPP pristúpil k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb so žalobcom, pričom k opätovnému uzavretiu takejto zmluvy došlo naposledy dňa 03.08.2015. V Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015 uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou BPP sa okrem iného žalobca zaviazal poskytnúť spoločnosti BPP aj iné právne služby týkajúce sa právnych vecí vyplývajúcich z predmetu činnosti klienta. Uvedené jednoznačne preukazuje zámer zmluvných strán poskytovať akékoľvek právne služby o ktoré požiada klient za účelom plnenia svojich činností, t.j. aj zmluvne dohodnutej povinnosti zabezpečiť vymáhanie pohľadávok žalovaného, o čom bol žalobca upovedomený, s daným postupom bol stotožnený a z jeho správania je nepochybné, že uvedené nikdy nerozporoval. Žalovaný v mimoprávnej rovine poukazuje na skutočnosť, že žalobca pristúpil k uplatneniu svojich domnelých nárokov voči žalovanému až po ukončení Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, pričom žalovaný má za to, že ide predovšetkým o prejav- nespokojnosti žalobcu s ukončením vzájomnej spolupráce zo strany BPP. Konanie žalobcu je v zjavnom rozpore s dovtedajšími dohodami ohľadom odmeňovania a vymáhania trov právneho zastúpenia. Odmenu za právne služby pri vymáhaní pohľadávok žalovaného ako aj všetky s tým spojené náklady uhradil žalobcovi BPP, resp. príslušný exekútorský úrad. Žalovaný k prejednávaniu skutkovému a právnemu stavu uviedol, že Zmluva o poskytovaní právnych služieb má rámcový charakter, na jej základe dochádzalo k uzavretiu čiastkových zmlúv, ktoré konkretizovali právne služby, ktoré majú byť poskytnuté. Zmluvu o poskytovaní právnych služieb ako aj tieto čiastkové zmluvy možno v zmysle § 50 ods. 1 OZ považovať v časti týkajúcej sa vymáhania pohľadávok pre žalovaného za zmluvu v prospech tretej osoby. Na základe zmluvy- v prospech tretieho sa dlžník ako sľubujúci (promitent) zaväzuje voči druhej zmluvnej strane - veriteľovi ako príjemcovi sľubu (promisár), že bude plniť tretej oprávnenej osobe (tertius), ktorá nie je účastníkom zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom. Ide o prísľub dlžníka plniť tretej osobe, ktorá je odlišná od osoby- veriteľa. Účelom zmluvy v prospech tretieho je vlastne presmerovanie plnenia, ktoré má od dlžníka za iných okolností dostať veriteľ (promisár) na tretiu osobu. Zmluvy v prospech tretích osôb zrejme pripadajú do úvahy najmä vtedy, ak je veriteľ z uzatváraanej zmluvy súčasne dlžníkom tretej osoby. To je dôvod, prečo veriteľ v zmluve vyhradí plnenie v prospech tejto tretej osoby. Z vyššie uvedenej definície zmluvy v prospech tretej osoby jednoznačne vyplýva, že uvedené je uplatniteľné aj v predmetnej právnej veci, pričom žalobca vystupuje ako dlžník - sľubujúci - pronútenť, t.j. ako osoba, ktorá sa zaviazala spoločnosti BPP, že poskytne žalovanému právne služby spočívajúce vo vymáhaní pohľadávok žalovaného voči jeho dlžníkom. Uvedené jednoznačne preukazuje správanie sa žalobcu počas trvania celého právneho vzťahu, a to prijímaním pokynov a zadaní zo strany spoločnosti BPP na mimosúdne a súdne vymáhanie pohľadávok žalovaného voči konkrétnym dlžníkom, preberaním potrebných podkladov k vymáhaniu zo strany spoločnosti BPP, komunikáciou v prevažnej miere len s BPP. Spoločnosť BPP vystupuje ako príjemca sľubu -promisár. Spoločnosť BPP uzavrela so žalobcom Zmluvu o poskytovaní právnych služieb na účely plnenia svojich záväzkov týkajúcich sa správy a vymáhania pohľadávok pre žalovaného, ktoré mu vznikli na základe Mandátnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným, nakoľko spoločnosť BPP zväzil, že efektívnejšie vymoženie predmetných pohľadávok bude možné zabezpečiť prostredníctvom odborne kvalifikovanej osoby - advokáta, pristúpil k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb so žalobcom, pričom z textu zmluvy možno dospieť k záveru, že sa jedná o rámcovú zmluvu, na základe ktorej bolo možné uzatvoriť aj čiastkové zmluvy (formou zadania prípadu na vymáhanie od spoločnosti BPP a prijatím prípadu zo strany žalobcu) v prospech tretej osoby - žalovaného. Žalovaný vystupuje ako oprávnená osoba - tertius. Žalobca na základe zmlúv uzavretých so spoločnosťou BPP poskytoval podľa svojich vedomostí právne služby v prospech žalovaného, čo žalobca počas trvania zmluvného vzťahu nikdy nespochyboval. Z pohľadu právnej teórie zmluva v prospech tretieho nie je osobitným zmluvným typom, predstavuje len určitú modifikáciu zmlúv, či už pomenovaných alebo nepomenovaných. Zásadne každá zmluva môže predstavovať zmluvný základ zmluvy v prospech tretieho, tzn. aj zmluva o poskytovaní právnych služieb. Zákon pritom pre zmluvu v prospech tretej osoby neustanovuje osobitnú právnu formu. Zmluva v prospech

tretieho vzniká, len čo sa príjemca sľubu (veriteľ) konajúci vo vlastnom mene dohodne so sľubujúcim (dlžníkom), teda bez účasti tretej osoby. Súhlas tretej osoby má však ďalší právotvorný účinok. Tak ako to je v prejednávanej právnej veci, žalobca si bol jednoznačne vedomý skutočnosti, že Zmluva o poskytovaní právnych služieb bola v časti vymáhania pohľadávok žalovaného jednoznačne uzavretá v prospech žalovaného, nakoľko plnenie z predmetnej zmluvy, ktorým boli právne služby poskytoval priamo žalovanému. Žalobca ako advokát, t.j. osoba odborne spôsobilá vedela, resp. mala vedieť, že na základe zmluvy uzatvorenej s so spoločnosťou BPP budú právne služby týkajúce sa vymáhania pohľadávok žalovaného poskytované žalovanému. Zákonom predpokladaný postulát týkajúci sa určenia okamihu nadobudnutia jednostranného a neodvolateľného nároku tretej osoby voči dlžníkovi spočíva v skutočnosti, že táto tretia osoba prejaví svoj úmysel prijať plnenie zo zmluvy. Tento prejav môže tretia osoba urobiť výslovne, ale i konkludentne, napr. i tým, že prijme ponúknuté plnenie alebo jeho časť. Súhlas tretej osoby pritom nemusí byť daný pri uzatváraní zmluvy medzi dlžníkom a veriteľom, tento súhlas môže byť daný aj dodatočne. Za takúto právnu skutočnosť v danom prípade (t.j. za udelenie súhlasu) možno považovať udelenie písomného plnomocenstva zo strany žalovaného žalobcovi na zastupovanie pri vymáhaní pohľadávok vo vzťahu ku konkrétnym dlžníkom. V zmysle Rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.05.1929, sp. zn. Rv 1 475/28 vyplýva, že „Na účinnosť zmluvy v prospech tretej osoby sa vyžaduje, aby bola medzi zmluvnými stranami dojednaná hlavná zmluva a aby k tejto hlavnej zmluve bola ako vedľajšie dojednanie pripojená zmluva v prospech tretej osoby. Nie je potrebné, aby tretia osoba bola už v zmluve individuálne určená, stačí, ak je podľa objektívnych hľadísk určiteľná; nevyžaduje sa ani, aby plnenie v prospech tretej osoby bolo výslovne dohovorené, ak tento záväzok vyplýva už z povahy zmluvy, avšak musí byť vždy zrejmé, že obsahom vôle zmluvných strán bolo, aby tretia osoba dostala dohovorené plnenie.“ Žalovaný má za to, že z vôle všetkých zmluvných strán je zrejmé, že všetky zúčastnené subjekty si boli vedomé skutočnosti, že právne služby týkajúce sa vymáhania pohľadávok budú poskytované v prospech žalovaného. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že v danom prípade došlo k naplneniu všetkých zákonných predpokladov na to, aby v danej právnej veci išlo o zmluvu v prospech tretej osoby - žalovaného. Obchodná prax zavedená medzi všetkými zúčastnenými subjektmi daného právneho vzťahu rezultuje a potvrdzuje dané právne posúdenie predmetnej veci. Konanie a správanie sa týchto subjektov výslovne potvrdzuje existenciu zmluvy v prospech tretieho - žalovaného. Akékoľvek tvrdenia žalobcu spochybňujúce uvedený záver sú účelové s cieľom neoprávneného obohatenia sa na úkor žalovaného a získania duplicitnej odmeny za totožné právne služby. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou BPP výslovne v článku V. uvádza, že odmenu žalobcu za právne služby v prospech žalovaného uhradza BPP. K uvedenému je potrebné poznamenať, že zmluvou v prospech tretieho možno tretej osobe založiť len práva, nie povinnosti. Z tohto vyplýva, že predmetná zmluva, resp. čiastkové zmluvy nemohli žalovanému založiť povinnosť uhradiť žalobcovi odmenu, nakoľko k uvedenému bol výslovne zaviazaný BPP. Ak by súd pristúpil na argumentáciu žalobcu, došlo by v rozpore s dobrými mravmi k nastoleniu precedensu, kedy by za totožné právne služby pri vymáhaní tých istých pohľadávok (t.j. za právne služby poskytnuté v rovnakom spore) bola advokátovi, uhradená odmena duplicitne zo strany oboch subjektov, a to žalovaného ako aj BPP, čo je v právnom štáte neprijateľné. Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností a aplikovaní správnych právnych noriem na daný právny stav možno konštatovať, že súd prvej dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne nesprávne právne posúdil danú právnu vec.

6. Žalovaný má za to, že v predmetnom spore nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko na úhradu odmeny žalobcu za poskytnuté právne služby v prospech žalovaného sa zaviazal BPP, čo bolo jednoznačne preukázané a vyplýva to z konania a vôle všetkých účastníkov zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitimácie žalovaného a dospel k nesprávnemu záveru o jej existencii preto žalovaný vznáša námietku svojej pasívnej vecnej legitimácie v predmetnom konaní. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že plná moc zo dňa 14.10.2015 udelená žalovaným žalobcovi je samostatným právnym úkonom, nesúvisí s právnymi úkonmi uzavretými v minulosti medzi žalovaným a BPP (mandátna zmluva) ani s právnymi úkonmi uzavretými medzi žalobcom a BPP (zmluvy o poskytovaní právnych služieb). Súd udelenie plnomocenstva posúdil ako úkon, ktorý mal podľa súdu založiť právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uvádza, že udelením plnomocenstva žalovaného, ktoré žalobca prijal, došlo medzi stranami k uzavretiu príkaznej zmluvy podľa § 724 a nasl. OZ. Uvedené právne posúdenie je v rozpore s právnou teóriou ako aj praxou. Zastúpenie, ktoré vzniká na základe právneho úkonu, označuje zákon ako plnomocenstvo. Plnomocenstvo je jednostranným právnym úkonom splnomocniteľa, ktorý týmto poveruje splnomocnenca, aby v jeho mene

a na jeho účet urobil právny úkon s tretou osobou. Od dohody o plnomocenstve uzavretej vo forme príkaznej či obdobnej zmluvy je potrebné odlišovať samotné plnomocenstvo ako jednostranný právny úkon splnomocniteľa, ktorý je adresovaný tretím osobám, s ktorými má konať splnomocnenec v mene a na účet splnomocniteľa. V prvom prípade možno hovoriť o vnútornom a v druhom o vonkajšom plnomocenstve. Podmienkou vzniku plnomocenstva nie je jeho akceptácia splnomocnencom, ak sa plnomocenstvo zakladá na dohode o plnomocenstve, ktorou splnomocnenec prevzal záväzok zastupovať splnomocniteľa. Nakoľko v danej právnej veci absentuje zmluva, ktorá by založila priamy vnútorný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, žalobca na písomnom vyhotovení plnomocenstva vyhlásil, že predmetné plnomocenstvo prijíma. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal existenciu samostatnej zmluvy, ktorá by bola uzavretá priamo medzi žalobcom a žalovaným. Zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca nikdy nerokoval so žalovaným ohľadom uzavretia osobitnej zmluvy, ktorá by zakladala povinnosti priamo žalovanému. K uzavretiu osobitnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb teda nemohlo dôjsť ani ústne ani iným spôsobom. Je nepochybné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol daný zmluvou v prospech tretej osoby, ktorú so žalobcom uzavrel BPP. Žalovaný udeľoval žalobcovi plnomocenstvá jedine na zastupovanie pred súdom vo veci vymáhania jeho pohľadávok, ktorých vymáhaním poveril BPP, ktorý na splnenie predmetnej povinnosti využil služby externého subjektu, pričom v dôsledku uvedeného došlo k uzavretiu zmluvy medzi žalovaným a BPP v prospech žalovaného. Udelenie plnomocenstva predstavovalo výlučne súhlas s uzavretím zmluvy v prospech žalovaného a bolo procesným predpokladom k naplneniu účelu tejto zmluvy. O udelenie plnomocenstva žiadal žalovaného BPP v rámci jeho povinnosti poskytovať BPP potrebnú súčinnosť na naplnenie predmetu Mandátnej zmluvy. V dôsledku vyššie uvedených skutočností nemožno tvrdiť, že udelením plnomocenstva došlo k vzniku osobitnej zmluvy (príkaznej zmluvy). Predmetné plnomocenstvo predstavovalo len prejav vôle žalovaného smerujúci voči tretím osobám - dlžníkom žalovaného a súdu, ktorého udelením bol sledovaný jediný zámer, a to vznik oprávnenia žalobcu zastupovať žalovaného voči týmto osobám s cieľom prijatia plnenia žalovaným na základe zmluvy v prospech tretej osoby (t.j. zmluvy, ktorú uzavrel Bytový podnik Petržalka, s.r.o. so žalobcom v prospech žalovaného).

Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24.02.2010, sp. zn. 33 Cdo/4385/2007 vyplýva, že „Z odlišnosti právneho vzťahu založeného mandátnou, resp. príkaznou zmluvou (t.j. vnútorného vzťahu medzi splnomocnencom a splnomocniteľom) a plnomocenstvom deklarujúcim navonok oprávnenie splnomocnenca konať za splnomocniteľa v uvedenom rozsahu nevyhnutne vyplýva, že zánik právneho vzťahu z mandátnej (príkaznej) zmluvy nemožno stotožňovať so zánikom právnych účinkov plnomocenstva. Aby nastal zánik právnych účinkov plnomocenstva, musí ho splnomocniteľ odvolať podľa § 33b ods. 1 písm. h) OZ (ak plnomocenstvo nezaniklo z iných dôvodov uvedených v § 33b OZ alebo dohodou, príp. uplynutím doby, na ktorú bolo jeho trvanie obmedzené); nestačí, že zanikol právny vzťah z mandátnej (príkaznej) zmluvy - hoci i uplynutím doby, na ktorú bol dojednaný.“ Z vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že udelením plnomocenstva nevzniká automaticky iný právny vzťah, napr. príkazná alebo mandátna zmluva, z ktorej by splnomocniteľovi vyplývali akékoľvek ďalšie povinnosti, napr. povinnosť uhradiť žalobcovi ako advokátovi odmenu. Žalobca svoj nárok na odmenu opiera o ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého „Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.“ Predmetné ustanovenie má chrániť advokáta v tom zmysle, aby mu bolo za poskytnuté právne služby zaplatené, avšak na druhej strane uvedené ustanovenie nemôže byť advokátmi zneužívané vo svoj vlastný prospech s úmyslom obohatiť sa dvojnásobne aj na úkor osoby v prospech ktorej bola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb, tak ako je tomu v uvedenej prejednávanej právnej veci. Žalovaný ma za to, že odmena za poskytovanie právnych služieb zo strany žalobcu bola riadne dohodnutá v Zmluve o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou BPP. a žalobca nie je oprávnený za rovnaké služby požadovať duplicitné plnenie aj od žalovaného. Žalobca neoprávnene vystavil faktúru č. 96112016 voči žalovanému, ktorú žalovaný neakceptoval a žalobcu upozornil, že odmena mu bola, resp. má byť uhradená zo strany BPP. Na podklade vyššie špecifikovaných skutočností žiadal žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú a neopodstatnenú, nakoľko smeruje voči subjektu, ktorý nie je pasívne vecne legitimovaný. Navrhol, aby odvolací súd žalobcu zamietol, eventuálne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil a súdu prvej inštancie a ďalšie konanie V prípade úspechu si žalovaný uplatňuje voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania .

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a uviedol, že s argumentáciou nového právneho zástupcu žalovaného obsiahnutou v odvolaní nesúhlasí, táto je nesprávna a výlučne účelová. Žalovaný

v priebehu celého súdneho konania na súde prvej inštancie argumentoval diametrálne odlišnými skutkovými tvrdeniami - a to práve existenciou zmluvy priamo medzi žalobcom a žalovaným a jej akomsi konkludentnom uzatvorení medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným ako klientom (napr. strana 3, štvrtý odsek vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 13.02.2017:..." Je zrejmé, že vzhľadom na previazanosť žalovaného a BPP, obidve zmluvy, t.j. Mandátna zmluva medzi žalovaným a BPP a príkazná zmluva medzi stranami sporu úzko súvisia, príkazná zmluva je odvodená od Mandátnej zmluvy a príkazná zmluva by bez existencie Mandátnej zmluvy vôbec nevznikla!"). Rovnako v konaní na súde prvej inštancie žalovaný uznal nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy zo žalobcom požadovaného titulu (právneho dôvodu) (napr.: strana 3 zápisnice z pojednávania 23.01.2018: ... „Nespochybnujeme nárok žalobcu na tarifnú odmenu v žalovanej výške, namietame však jej splatnosť.“ alebo strana 3, prvá veta vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 13.02.2017:..." Žalovaný nepopiera skutočnosť, že mu žalobca poskytol právne služby tak, ako ich žalobca opísal v prvej časti svojej žaloby.") a rozporoval len moment vzniku nároku na takúto odmenu žalobcu ako advokáta (a to až do momentu jej vymoženía), pretože podľa predchádzajúcich skutkových tvrdení žalovaného medzi účastníkmi konania došlo k údajnému uzatvoreniu (konkludentne) príkaznej zmluvy, súčasťou ktorej bola údajná dohoda (konkludentná), podľa ktorej nárok na zaplatenie odmeny za právne služby vznikne žalobcovi ako advokátovi až jej vymožením od dlžníka. Počas celého súdneho konania na súde prvej inštancie žalovaný, jeho pôvodný právny zástupca a ani žalobca nikdy netvrdili, že by v prípade Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a BPP v časti vymáhania pohľadávok pre žalovaného išlo o zmluvu v prospech tretej osoby. S takýmto tvrdením o Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a BPP, ako o údajnej zmluve „čiastočne“ v prospech tretieho prišiel až nový právny zástupca žalovaného v rámci jeho účelového odôvodnenia jeho odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie. Je vylúčené, aby v prípade existencie údajnej zmluvy v prospech tretieho („čiastočne“) o tejto skutočnosti vzhľadom na jej význam pre konanie nikto na strane žalovaného nevedel a nehovoril, a aby s takouto skutočnosťou žalovaný neargumentoval vo viac ako rok prebiehajúcim konaní na súde prvej inštancie. Je zrejmé, že uvedené tvrdenie o existencii zmluvy v prospech tretieho nie je pravdivé, preto takýto argument žalovaný v konaní na súde prvej inštancie nepoužil, a ide len o účelové tvrdenie nového právneho zástupcu žalovaného, ktorým sa snaží odôvodniť svoje odvolanie. Postup, keď žalovaný uvádza vo svojom odvolaní nové skutkové tvrdenia, ktoré sú zároveň v rozpore so skutkovými tvrdeniami žalovaného, ktoré uvádzal v priebehu konania na súde prvej inštancie je v rozpore s § 366 CSP, ako aj v rozpore s § 154 CSP. Zároveň uviedol, že tak, ako v tomto konaní rovnako skutkovo a právne posúdil Okresný súd Bratislava V vzťah žalobcu a žalovaného a existenciu nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby od žalovaného aj v súdnych konaniach: sp. zn. 10C/53/2016 a sp. zn. 24C/222/2016. K tvrdeniam žalovaného týkajúcim sa Mandátnej zmluvy a Zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa Článku II. jeho odvolania uvádza, že mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008 sa žiadnym spôsobom netýka vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca nie je účastníkom (zmluvnou stranou) Mandátnej zmluvy a teda táto žalobcovi nemôže ukladať žiadne povinnosti ani riešiť nárok žalobcu na odplatu za poskytnuté právne služby vo forme zatupovania žalovaného v konaní pred súdom (v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 6C/593/2015 právne zastupoval žalovaného, ktorý si v postavení žalobcu uplatňoval nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 8.845,26 EUR s príslušenstvom voči žalovanej- Edita Ondrejčíková) v roku 2015, t.j. cca 7 rokov po uzavretí predmetnej Mandátnej zmluvy. Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008 je zmluvou uzavretou medzi subjektmi mimo žalobcu a nijakým spôsobom nerieši vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Medzi Mandátnou zmluvou zo dňa 17.12.2008 a Zmluvou o poskytovaní právnych služieb uzatvorenou medzi BPP a žalobcom dňa 03.08.2015 (a predchádzajúcimi zmluvami o poskytovaní právnych služieb) nie je žiadna časová a ani iná súvislosť ako sa snaží žalovaný vo svojom odvolaní prezentovať. Navyše v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 60/593/2015 žalobca právne zastupoval žalovaného, ktorý si v postavení žalobcu uplatňoval nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a nie z titulu vymáhania dlžného nájomného tak, ako to má na mysli Mandátna zmluva zo dňa 17.12.2008 v Článku 3, odsek 1.12, bod 1.12.1., t.j. žalobca poskytol žalovanému právne služby mimo rámca takejto Mandátnej zmluvy. Tvrdenie žalovaného o tom, že žalovaný poveril BPP na základe Mandátnej zmluvy zo dňa 17.12.2008 vymáhaním jeho pohľadávok je v rozpore s Čl. 80 ods. 1 písm. c) a s Čl. 82 ods. 5 a 7 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy, ako aj v rozpore s § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí. Povinnosť spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného bola zákonnou povinnosťou priamo žalovaného, pričom pri plnení týchto povinností v zmysle Čl. 80 ods. 1 písm. c) a Čl. 82 ods. 5 a 7 Štatútu hl. mesta SR Bratislavy a v zmysle § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí bol žalovaný

zastúpený v konaní pred súdom žalobcom. Možnosť BPP spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného je vylúčená v zmysle Čl. 80 ods. 1 písm. c) a Čl. 82 ods. 5 a 7 Štatútu hl. mesta SR Bratislavy a § 6 ods. 2 zákona o majetku obcí v spojení s § 21 zákona č. 523/2004 Z. z. v znení zákona č. 584/2005 Z. z. V zmysle zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, Mestská časť je územným samosprávnym a správnym celkom Bratislavy; združuje obyvateľov, ktorí majú na jej území trvalý pobyt. Mestská časť vykonáva samosprávu Bratislavy a prenesenú pôsobnosť v rozsahu vymedzenom zákonom a štatútom Bratislavy (ďalej len „štatút“); v tomto rozsahu má postavenie obce. Mestské časti sú právnickými osobami, ktoré za podmienok ustanovených zákonom a štatútom samostatne hospodária s vlastným majetkom a s vlastnými finančnými zdrojmi, ako aj s majetkom, ktorý im bol zverený. Štatút je základným nástrojom na rozdelenie úloh samosprávy Bratislavy a prenesených pôsobností medzi Bratislavu a jej mestské časti a na úpravu postavenia a činnosti mestských orgánov a miestnych orgánov. Štatút obsahuje najmä zásady hospodárenia s majetkom, najmä pravidlá rozdelenia správy majetku Bratislavy, nadobúdania majetku Bratislavy a jej mestských častí a nakladania s ním, najmä pravidlá vzájomného prevodu, nájmu a výpožičky, správy zvereného majetku, kúpy, predaja a darovania. Štatút hl. mesta SR Bratislavy v znení dodatkov č. 1 až 6 Čl. 80 Hospodárenie s majetkom Bratislavy uvádza, že mestské orgány, rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie Bratislavy a mestské časti sú povinné majetok Bratislavy zveďaďovať, chrániť a zhodnocovať v prospech rozvoja Bratislavy a jej obyvateľov, ako aj ochrany a tvorby životného prostredia Čl. 82 uvádza, že so zvereným majetkom sa mestským častiam zverujú i súvisiace majetkové práva a na mestské časti prechádzajú do výšky zvereného majetku všetky súvisiace záväzky. Mestská časť môže veci zverené jej do správy a súvisiace práva a záväzky zveriť do správy rozpočtovým organizáciám alebo príspevkovým organizáciám, ktoré zriadila. Ustanovenie Čl. 83 ods. 1 platí obdobne BPP nie je rozpočtová a ani príspevková organizácia zriadená žalovaným. Ide o právnickú osobu založenú žalovaným v súlade s § 15 ods. 1 písm. i) zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, resp. § 11 ods. 4 písm. l) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. BPP z okrem už uvedených dôvodov zároveň nikdy nemohol zastupovať žalovaného v konaniach pred súdom (vo veciach vymáhania predmetných pohľadávok žalobcu) aj pre rozpor s § 24 O.s.p. Je teda nepravdivé tvrdenie nového právneho zástupcu žalovaného, keď uvádza, že žalovaný ponechal na uvážení BPP, či predmetné služby (vymáhanie pohľadávok žalovaného) pre žalovaného zabezpečí samostatne alebo na uvedené použije tretí subjekt - advokáta. Žalobca, ako advokát zatupoval v konaní pred súdom priamo žalovaného ako mestskú časť mesta Bratislava v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami upravujúcimi správu a nakladanie s majetkom obce (mestskej časti), resp. nakladanie so súvisiacimi právami, ako aj v súlade s § 24 O.s.p, a to na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyjadrené vo forme dohody o splnomocnení uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Základom vzťahu medzi žalobcom a BPP je Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015, ktorá neobsahuje záväzok žalobcu zastupovať v konaniach pred súdom tretiu osobu, a ani záväzok poskytovať akékoľvek právne služby v prospech tretej osoby, a to ani čiastočne. Táto Zmluva o obsahuje výlučne záväzok žalobcu ako advokáta poskytovať právne služby klientovi v prospech klienta, ktorým bola obchodná spoločnosť BPP (Článok I., odsek 1, Článok V, odsek 1 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015). Predmetom Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP bolo poskytovanie právnych služieb žalobcom ako advokátom BPP ako klientovi vo forme konzultácií, pripomienkovaním zmlúv, spisovaním zmlúv, dohôd a iných listín a podávaním právnych stanovísk, právnych analýz a rozborov (Článok II., odsek 1 Zmluvy. Žalobca pre BPP okrem iného na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb na dennej báze pripomienkoval a vypracovával takmer každú jednu zmluvu, ktorá sa v rámci bytových domoch v správe BPP (bytových domov bolo cca 65) podpisovala a taktiež sa zúčastňoval na domových schôdzach v týchto bytových domoch. Rovnako žalobca na základe predmetnej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zastupoval BPP v konaniach pred súdom, keďže tento bol správcom v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. a bol povinný vymáhať nedoplatky vlastníkov v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. Paušálna odmena dohodnutá medzi žalobcom a BPP v Zmluve o poskytovaní právnych služieb bola odmenou za tieto právne služby poskytované v rozsiahlom objeme žalobcom pre BPP. Teda už samotná finančná stránka predmetnej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015 (800,- EUR mesačne) vylučuje, aby v paušálnej odmene podľa predmetnej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb bol popri uvedenej rozsiahlej činnosti zahrnutý ďalší objem prác, a to časovo veľmi náročné zastupovanie tretieho subjektu - žalovaného v desiatkach, možno v stovkách konaní pred súdom. Poukazovanie nového právneho zástupcu na Zmluvu o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP (ako aj na zmluvy tejto predchádzajúce) je irelevantné, nakoľko zo samotného znenia tejto zmluvy je zrejmé, že klientom žalobcu nie je žalovaný, ale tretia osoba, odlišná od žalovaného

a to BPP. Zmluvnou stranou Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP nie je žalovaný. V mysle Článku I. Zmluvy o poskytovaní právnych služieb. poskytuje advokát právne služby výlučne klientovi, t.j. BPP: Predmetom zmluvy nie je poskytovanie právnych služieb v prospech žalovaného, resp. poskytovanie právnych služieb v prospech akejkoľvek tretej osoby ani pri extenzívnom výklade ktoréhokoľvek jej ustanovenia. Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP zo dňa 03.08.2015 neobsahuje záväzok žalobcu ako advokáta vykonávať akékoľvek činnosti v prospech žalovaného, resp. v prospech akejkoľvek tretej osoby. V tejto zmluve absentuje akákoľvek dohoda o plnení žalobcu ako advokáta v prospech tretej osoby, alebo akákoľvek iná dohoda, ktorá by zaväzovala žalobcu ako advokáta poskytovať právne služby v prospech osoby inej, ako je klient. V žiadnom z ustanovení predmetnej zmluvy nie je prejavená vôľa zmluvných smerujúca k tomu, aby na základe takejto Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP poskytoval žalobca ako advokát právne služby v prospech tretej osobe, resp. v prospech žalovaného. Rovnako so samotnej povahy Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP je zrejmé, že táto je uzatvorená podľa zákona č. 586/2003 Z.z. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a absentuje v nej akýkoľvek odkaz na § 50 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka právnym zástupcom žalovaného uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky uviedol, že predmetné rozhodnutie nie je pre súdy SR záväzné. Aj zo samotného rozhodnutia, na ktoré nový právny zástupca žalovaného poukazuje je zrejmé, že na to, aby mohla byť zmluva posúdená ako zmluva v prospech tretej osoby je potrebné, aby k tejto hlavnej zmluve bola ako vedľajšie dojednanie pripojená zmluva v prospech tretej osoby. Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP neobsahuje takúto dohodu (resp. prejav vôle), z ktorého by bolo možné usudzovať, že táto Zmluva o poskytovaní právnych služieb bola dojednaná ako zmluva (resp. jej časti) v prospech tretej osoby. Takúto dohodu, resp. existenciu prejavu vôle uzatvoriť zmluvu v prospech tretieho nemožno nahrádzať dojmami, resp. domýšľaním si neexistujúcich skutočností novým právnym zástupcom žalovaného. V zmysle § 35 OZ prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. V zmysle § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. To že žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému na súde nesúvisí s ukončením spolupráce s BPP, ale s tým, že žalobca ako advokát si je vedomý tej skutočnosti, že postupom času dochádza k premlčaniu jeho práva na zaplatenie, ktoré má voči žalobcovi. Podľa názoru nového právneho zástupcu žalovaného z textu poslednej vety Čl. II Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP: „Advokát sa ďalej zaväzuje poskytovať iné právne služby týkajúce sa právnych vecí vyplývajúcich z predmetu činnosti klienta ...“ možno usudzovať, že práve takéto vymedzenie činnosti advokáta pre klienta znamená aj dohodu o poskytovaní právnych služieb advokátom v prospech tretej osoby, nie klienta. Uvedený názor je nesprávny. Takéto doplnenie predmetu zmluvy a teda vymedzenie predmetu činnosti advokáta pre klienta neznamená, že advokát bude poskytovať právne služby v prospech tretej osoby (v prospech žalovaného) ale len takú úpravu predmetu zmluvy, aby v Článku II. zmluvy vymedzený predmet zmluvy nebol obmedzený len na tam explicitne uvedené úkony právnej služby, ktoré bude advokát poskytovať svojmu klientovi (t.j. všeobecnejšie definuje, aké právne služby bude poskytovať advokát klientovi). Zároveň predmetom činnosti BPP nie je poskytovanie právnych služieb, čo znamená, že zastupovanie žalovaného v konaniach pred súdom žalobcom ako advokátom nie je právna vec vyplývajúca z predmetu činnosti klienta (BPP) tak, ako uvádza nový právny zástupca žalovaného. Tvrdenie o akejsi duplicite odmeny pre žalobcu sa nezakladá na pravde. Práve naopak, žalobca za poskytnuté právne služby - vo forme zastupovania žalovaného v konaní pred súdom v roku 2015 nedostal žiadnu odmenu (a ani za zastupovanie v iných súdnych konaniach) a to napriek tomu, že právne služby žalovanému riadne poskytol, v predmetnom spore bol žalovaný, ako žalobca zastúpený žalobcom, ako advokátom úspešný a zároveň mu bolo priznané právo na náhradu trov právneho zastúpenia v rovnakej výške ako je žalovaná suma. Žalobca požaduje od žalovaného len tarifnú odmenu za poskytnuté právne služby v takej výške, ktorá bola žalovanému priznaná ako právo na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní sp. zn. 6C/593/2015 vedenom na Okresnom súde Bratislava V. Ak by bolo tvrdenie o údajnej dohode o zmluve v prospech tretieho pravdivé (čo nie je), potom by bol BPP povinný zaplatiť v zmysle Článku V. odsek 4 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb odmenu vo výške tarifnej odmeny po tom, ako bola žalovanému na súde priznaná. Toto sa však nikdy nedialo, pretože žalobca nemal s BPP zmluvu v prospech tretieho nikdy uzatvorenú. Rovnako by v prípade takejto údajnej úpravy vzťahov o ktorej účelovo hovorí nový právny zástupca (zmluva v prospech tretieho) vznikla situácia, keď by právo na náhradu trov právneho zastúpenia bolo priznávané v jednotlivých súdnych konaniach žalovanému, ale

povinnosť zaplatiť žalobcovi odmenu za tieto právne služby (ktorých sa právo na náhradu týka) v zmysle Zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a BPP zo dňa 03.08.2015 vzniká BPP ako inému subjektu - čo je u nelogická a nezmyselná úprava vzťahov. Zároveň je vylúčené, aby si subjekt, akým je advokátska kancelária upravil svoj vzťah s klientom takým spôsobom, že na základe jednej zmluvy o poskytovaní právnych služieb bude poskytovať právne služby dvom odlišným subjektom práva (pričom druhý subjekt a činnosť pre takýto druhý subjekt nie sú vôbec definované) avšak odmena za právne služby je daná pevnou sumou. Podľa účinnej právnej úpravy sa právny vzťah medzi advokátom a klientom založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb uzatvorenou podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii subsidiárne riadi ustanoveniami o zmluve príkaznej (§ 724 a nasl. OZ) alebo ustanoveniami o zmluve mandátnej (§ 566 a nasl. ObZ). Zmluvu o poskytnutí právnych služieb vyjadrenú vo forme dohody o splnomocnení je v prejednávanej veci potrebné považovať za špecifický typ mandátnej zmluvy uzavretej podľa § 566 a nasl. ObZ v znení neskorších zmien a doplnkov, pričom otázky, ktoré súvisia s právami a povinnosťami klienta, otázky, ktoré súvisia s právami a povinnosťami advokáta, otázky, ktoré súvisia so spôsobom a rozsahom odmeňovania žalobcu ako právneho zástupcu žalovaného (advokáta), ktorý poskytol pre žalovaného právne služby ako advokát, sú upravené zákonom o advokácii č. 586/2003 Z.z. a vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Jednotlivé práva a povinnosti uložené ustanoveniami § 566 a nasl. ObZ (resp. § 724 a nasl. OZ) sú vo vzťahu k právam a povinnostiam uloženým zákonom o advokácii v pomere všeobecného k špeciálnemu. To, že súd prvej inštancie posúdil Zmluvu o poskytovaní právnych služieb (vyjadrenú vo forme dohody o splnomocnení) v prejednávanej veci ako špecifický typ mandátnej zmluvy je správne. Ustanovenia § 566 a nasl. ObZ (resp. ustanovenia § 724 a nasl. OZ) sa použijú na zmluvu o poskytovaní právnych služieb len v takom rozsahu, v akom práva a povinnosti jej účastníkov nerieši zákon o advokácii resp. vyhláška č. 655/2004 Z.z. Dohoda o splnomocnení klienta s advokátom, v ktorej je prejavená vôľa klienta nechať sa právne zastupovať advokátom v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní a prejavená vôľa advokáta zastupovať klienta v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní spĺňa náležitosti na to, aby bola posúdená ako zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, so subsidiárnym použitím ustanovení o zmluve mandátnej (§ 566 ObZ), prípadne ustanovení o zmluve príkaznej (§ 724 a nasl. OZ). Podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o právnej pomoci (§ 24 ods. 1 a ods. 3 zákona o advokácii), ani mandátnej zmluvy (§ 571 ods. 1 ObZ) a ani príkaznej zmluvy (§ 730 ods. 1) nie je dohoda o cene. Podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o právnej pomoci mandátnej zmluvy príkaznej zmluvy je vymedzenie náležitosti, ktorá má predstavovať predmet poskytnutej právnej služby ktorá sa má zariadiť, ktorá sa má obstaráť. V prípade neexistencie dohody o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom a klientom (ktorý je navyše subjektom verejného práva - mestská časť mesta Bratislava) je si len ťažko predstaviť, že by advokát poskytoval právne služby. V zmysle príslušných ustanovení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokáti poskytujú právne služby, okrem iného aj pri zastupovaní klientov pred súdmi, na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorá nemusí byť písomná. Advokát poskytuje právne služby za odmenu (§ 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii), ktorá sa určuje dohodou medzi advokátom a klientom, a ak nedôjde k dohode, advokátovi patrí tarifná odmena (§ 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii), teda odmena určená podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (§ 24 zákona č. 586/2003 Z.z., § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). V predmetnej dohode o splnomocnení je prejavená vôľa žalovaného ako klienta nechať sa právne zastupovať advokátom v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní a prejavená vôľa žalobcu ako advokáta zastupovať klienta v konkrétnom, presne vymedzenom súdnom konaní. Podľa žalobcu je potrebné pri argumentácii o vzťahu dohody o splnomocnení a zmluvy o poskytnutí právnych služieb / mandátnej / príkaznej zmluvy v prejednávanej veci brať zreteľ okrem iného aj na povahu vzťahu medzi účastníkmi konania - advokátom a klientom. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol vzťahom advokáta a klienta a predmetom tohto vzťahu bolo poskytovanie právnej služby žalobcom žalovanému, pričom táto právna služba spočívala výlučne v právnom zastupovaní žalovaného v konaní pred súdom (v právnom postavení žalobcu) v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod spis. zn. 6C/593/2015). Predmet (obsah) zmluvy o poskytovaní právnych služieb bol totožný s predmetom (obsahom) dohody o splnomocnení. Predmetná zmluva o poskytovaní právnych služieb vyjadrená vo forme dohody o splnomocnení obsahuje všetky náležitosti potrebné na to, aby bola posúdená ako platná zmluva o právnej pomoci. Pre platnosť dohody o plnomocnenstve (dohody o právnej pomoci) medzi účastníkom a ním zvoleným zástupcom zákon dokonca nepredpisuje ani obligatórnu písomnú formu (7 Cdo 137/2011, 2Cdo102/2009). Absencia dohody o výške odmeny je riešená v § 24 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Ide o právnu domnienku koncipovanú

ako nevyvrátiteľná právna domnienka, t.j. ak nastala, nepripúšťa sa dôkaz opaku. Splnomocniteľom pre účely právneho zastupovania v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 60/593/2015 bol žalovaný. Právne služby vo forme zastupovania v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 6C/593/2015 boli poskytnuté žalovanému. Účastníkom súdneho konania (ako žalobca) vedeného na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 60/593/2015 bol žalovaný. Právo na zapltenie žalovanej istiny a trov konania bolo v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 60/593/2015 priznané žalovanému. Mandátna zmluva na ktorú sa žalovaný odvoláva sa nijakým spôsobom netýka vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca nie je účastníkom (zmluvnou stranou) uvedenej Mandátnej zmluvy a teda táto žalobcovi nemôže ukladať žiadne povinnosti ani riešiť nárok (právo) žalobcu na odplatu za poskytnuté právne služby vo forme zastupovania žalovaného v konaní pred súdom. Táto mandátna zmluva sa nijakým spôsobom netýka vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, čo je zrejmé aj z jej obsahu. V zmysle Článku I. predmetnej zmluvy právne služby výlučne klientovi (BPP) a nie v prospech tretej osoby (žalovaného). Je teda bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že predmetné právne služby boli poskytnuté žalovanému, a to na základe dohody (zmluvy) o poskytovaní právnych služieb medzi žalovaným a žalobcom vyjadrenej vo forme dohody o splnomocnení. Vzhľadom na absenciu dohody o odmene, žalobca ako advokát poskytol žalovanému predmetné právne služby s ohľadom na § 24 ods. 1, 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Vzhľadom na vyššie uvedené, považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne a právne správne. Právne závery súdu prvej inštancie vychádzajú zo skutkových zistení, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní, tieto sú dostačujúce na rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalovanú sumu žalobcovi. Argumentácia žalovaného obsiahnutá v odvolaní nemá oporu v zákone a ani v dokazovaní vykonanom v konaní na súde prvej inštancie. Táto je zároveň v rozpore so skutkovým a právnymi tvrdeniami ktoré žalovaný produkoval počas priebehu konania na súde prvej inštancie. Poukázal na obdobné rozhodnutia okresných súdov, ktoré zhodne s tvrdeniami žalobcu v konaní na súde prvej inštancie skutkovo a právne posúdili vzťah žalobcu a žalovaného a existenciu nároku žalobcu na zapltenie odmene za poskytnuté právne služby od žalovaného v súdnych konaniach: sp. zn. 10C/53/2016, sp. zn. 24C/222/2016, sp. zn. 24C/226/20016, sp. zn. 50C/221/2016-519 pričom v jednom súdnom konaní už rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V potvrdil Krajský súd Bratislava v konaní sp. zn. 3Co/55/2017. Z uvedených dôvodov žiada odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Zároveň žiada, aby odvolací súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v rozsahu 100% k rukám právneho zástupcu žalobcu.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.04.2021 (§ 378 CSP, § 219 ods. 3 CSP). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil na základe dôvodov uvedených nižšie, pretože je vecne správny. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody.

10. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal posúdením splnenia predpokladov pre vznik nároku na zapltenie odmene za poskytnutie právnych služieb (zastupovanie v konaní 6C/593/2015 žalovaného žalobcom), z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku, po dôkladnom zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 CSP v spojení s § 191 CSP) dospel k správny skutkový záverom, z ktorých vyvodil aj správny záver, že žalobca preukázal vznik mandátnej zmluvy medzi ním a žalovaným, na základe čoho mu vzniklo právo na zapltenie obvyklej odmene, ktorú žalobca aj správne vypočítal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Svoje úvahy, pre ktoré žalobe vyhovel, aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na

rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, dôsledne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalovaného, napriek tomu, že žalovaný v odvolaní predostrel odvolaciemu súdu novú, v prvoinštančnom konaní nepoužitú právnu argumentáciu, nie je z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. f) a h) CSP) a ich obsahového vymedzenia a z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd nižšie; spôsobilé spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní žalovaným neboli uplatnené novoty (§ 366 CSP), ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie alebo spochybníť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

11. Súd prvej inštancie správne ustálil (pričom táto otázka nebola medzi stranami sporu ani sporná), že v zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka bol vzťah medzi sporovými stranami obchodnoprávnym vzťahom. Ďalej bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanému právne služby, t.j. vykonal dva právne úkony v mene žalovaného v konaní 6C 593/2015 (išlo o uplatnenie pohľadávky žalovaného), pričom za tieto služby žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 96112016 vo výške 629,59 EUR. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, ani výška odmeny žalobcu v zmysle tejto faktúry nebola sporná. Medzi stranami sporu bol v zásade spor iba o to, či žalobcovi nárok na zaplatenie takejto odmeny už vznikol, resp. či tento nárok nebolo žalobcom predčasne uplatnený, nakoľko žalovaný dôvodil, že na základe obchodnej praxe medzi stranami si žalobca nikdy nežiadal úhradu odmeny priamo od žalovaného, ale vždy tak urobil až po vymožení pohľadávky priamo od exekútora.

12. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie ďalej správne ustálil, že medzi stranami sporu došlo na základe udeleného plnomocenstva na zastupovanie v konaní 6C/593/2015 k uzatvoreniu mandátnej zmluvy, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu zastupovať žalovaného v konaní a záväzok žalovaného zaplatiť žalobcovi odmenu za tieto služby. Na tomto základe je daná aj pasívna vecná legitimácia žalovaného. V konaní nebolo preukázané, že by medzi stranami sporu došlo k dohode o výške a splatnosti odmeny a preto súd prvej inštancie správne aplikoval zákonné ustanovenia, v zmysle ktorých mal žalobca nárok na odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti (§ 571 ods. 1 ObZ). V tomto smere súd prvej inštancie správne uviedol, že podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. patrila žalobcovi tarifná odmena, ktorú vo vystavenej faktúre správne vypočítal.

13. Podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

14. Čo sa týka splatnosti nároku, na posudzovaný prípad je potrebné aplikovať ust. § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovuje, že ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, vznikne mandatárovi nárok na odplatu, keď riadne vykoná činnosť, na ktorú bol povinný, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. To znamená, že žalobcovi nárok na zaplatenie odmeny vznikol po právoplatnom skončení konania sp. zn. 6C 593/2015 na Okresnom súde Bratislava V a žalobca v týchto intenciách vystavil žalovanému faktúru s dátumom splatnosti 04.12.2016. Súd prvej inštancie preto správne určil, že úroky z omeškania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi odo dňa 05.12.2016.

15. Súd prvej inštancie správne vyvodil, že mandátna zmluva uzatvorená medzi žalovaným a BPP a zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená medzi žalobcom a BPP sú dva odlišné právne vzťahy, pričom argumentáciu žalovaného, že spolu súvisia nemožno prijať, nakoľko to v konaní nebolo preukázané a nie je to ani pre rozhodnutie vo veci podstatné. Odvolací súd dodáva, že zmluva o poskytnutí právnych služieb uzatvorená medzi žalobcom a BPP na mandátnu zmluvu uzatvorenú medzi žalovaným a BPP nijako nereferuje ani neodkazuje a nie je možné vyvodiť ich vzájomnú koreláciu.

16. Súd prvej inštancie správne neprijal argumentáciu žalovaného, že žalobca konkludentne a prostredníctvom obchodných zvyklostí pristúpil na podmienky upravené v Zmluve o poskytovaní právnej služby, ktorú mal žalobca uzatvorenú s BPP. Správne posúdil, že ide o dva odlišné právne vzťahy, (t.j. vzťah žalobcu a BPP sa riadil Zmluvou o poskytovaní právnej služby a vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa, ako je uvedené vyššie, riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve),

príčom akákoľvek dohoda ani prípadná obchodná prax žalobcu a BPP nemôže mať konkludentne vplyv na vzťah medzi žalobcom a žalovaným.

17. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v zmysle ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon. Súd prvej inštancie teda správne aplikoval na obchodnoprávny vzťah sporových strán primárne ustanovenia Obchodného zákonníka, (t.j. najmä ustanovenia upravujúce mandátnu zmluvu - § 571 ods. 2, ktorý určuje okamih vzniku nároku mandatára na odmenu). Prípadné obchodné zvyklosti a prax by sa aplikovali iba v prípade, že by úpravu pomerov medzi sporovými stranami nebolo možné dôvodiť zo zákonných ustanovení.

18. Žalovaný svoje odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil novou právnou argumentáciou, na ktorú v priebehu prvoinštančného konania nepoukázal, ktorá spočívala v tom, že žalovaný tvrdil, že zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená medzi BPP a žalobcom dňa 03.08.2015 predstavuje zmluvu v prospech tretej osoby (t.j. v prospech žalovaného) a teda na úhradu odmeny je zaviazaný BPP. S takouto argumentáciou žalovaného sa nemožno stotožniť, nakoľko toto tvrdenie nijako zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb nevyplýva, žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a tento názor nemožno podporiť ani žiadnym výkladom zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Táto právna konštrukcia nevyplýva zo žiadnej písomnej dohody medzi stranami sporu a ani vo vzťahu k BPP. Neobstojí ani argumentácia žalovaného, že mandátnou zmluvou žalovaný poveril BPP zabezpečením vymáhania pohľadávok, ktoré žalovaný evidoval voči svojim dlžníkom z titulu neuhradenia nájomného a preddavkov na plnenia spojené s užívaním bytu, pričom toto mal BPP realizovať práve angažovaním žalobcu a uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 03.08.2015 obsahuje výlučne záväzok žalobcu ako advokáta poskytovať právne služby klientovi a v prospech klienta, ktorým bola obchodná spoločnosť BPP. V žiadnom z ustanovení predmetnej zmluvy nie je prejavovaná vôľa zmluvných smerujúca k tomu, aby na základe tejto zmluvy poskytoval žalobca ako advokát právne služby v prospech tretej osoby, resp. v prospech žalovaného. Zmluva o poskytovaní právnych služieb sa teda netýka vzťahu žalobcu a žalovaného, ale vzťahu žalobcu a BPP, čo je iný subjekt práva ako žalovaný. Z textu poslednej vety Článku II zmluvy o poskytovaní právnych služieb kde sa uvádza, že advokát sa ďalej zaväzuje poskytovať iné právne služby týkajúce sa právnych vecí vyplývajúcich z predmetu činnosti klienta nie je možné nijako vyvodiť, že advokát bude poskytovať právne služby tretej osobe (žalovanému). Ide len o všeobecnejšie definovanie predmetu zmluvy, tak aby predmet zmluvy nebol obmedzený iba na výslovne uvedené úkony právnej služby, ktoré bude advokát poskytovať svojmu klientovi, ktoré však nepredstavuje dohodu o plnení v prospech tretej osoby. Navyše na vznik žalovaným uvádzanej zmluvy v prospech tretieho úplne absentuje zhodný prejav vôle oboch zmluvných strán uzatvoriť takúto zmluvu, čo je základný predpoklad vzniku akéhokoľvek právneho úkonu. Žalobca vyslovene popiera, žeby prejavil vôľu uzatvoriť zmluvu v prospech tretej osoby a žalovaný na skutočnosť o takto prejavenej vôli prišiel až v odvolacej argumentácii.

19. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že odvolacia argumentácia žalovaného je aj v rozpore s ustanoveniami Čl. 80 a 82 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy a ustanovením § 7 Zákona o majetku obcí, nakoľko povinnosť spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného bola zákonom stanovená povinnosť priamo žalovanému, ktorý pri plnení týchto povinností bol v konaní pred súdom zastúpený žalobcom ako advokátom na základe plnej moci udelenej žalobcovi priamo žalovaným. Možnosť spoločnosti BPP spravovať a vymáhať pohľadávky žalovaného uvedené zákonné ustanovenia vylučujú. Bytový podnik Petržalka, s.r.o. nie je rozpočtová ani príspevková organizácia zriadená žalovaným, jedná sa o právnickú osobu založenú žalovaným pre určitý účel, v súlade so zákonom o hlavnom meste (č. 377/1990 Z.z.) a zákone o obecnom zriadení (č. 369/1990 Z.z.).

20. Záverom odvolací súd poukazuje aj na konanie vedené tunajším súdom pod sp. zn. 5Co 110/2019 zo dňa 20.08.2019, v ktorom iný odvolací senát Krajského súdu v Bratislave vyjadril rovnaký právny názor v skutkovo a právne identickej veci (t.j. tiež išlo o spor medzi totožnými sporovými stranami o zaplatenie odmeny žalobcovi). Zhodne s právnym názorom odvolacieho súdu sa ani senát 5Co Krajského súdu v Bratislave nestotožnil s námietkami žalovaného a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, o existencii zmluvy v prospech tretieho ani konkludentnom pristúpení žalobcu na režim

zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzatvorenej medzi žalobcom a iným subjektom- BPP. Obdobne odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2018, sp. zn. 3Co 55/2017, ktorý sa v bode 21 a 22 svojho rozsudku venuje argumentom žalovaného o neexistencii vnútorného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a dôsledne ich vyvracia. Odvolací súd sa s touto argumentáciou stotožňuje a odkazuje na ňu aj v prejednávanej veci.

21. Na základe vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie skutkovo a právne prejednanú vec riadne a správne posúdil a teda odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a 365 ods. 1 písm. h) CSP nie sú dané. Pretože súd prvej inštancie rozhodol o žalobe vecne správne, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).